

Het zal je maar gebeuren 'Ik had wel dood kunnen zijn'

Mathi Thavarajah stond machteloos toen tijdens het laden van rolcontainers de vrachtwagenchauffeur plotseling ging rijden. Hij werd geplet en liep rugletsel op. FNV Letselschade regelde een schadevergoeding. 'Ik ben blij dat ik er nog ben.'

Op tafel staan bijzondere hapjes. Het is 14 januari: het nieuwe jaar 2053 is vandaag aangebroken voor Mathi Thavarajah (47) en zijn gezin. Hij vertelt hoe hij dat vroeger vierde in zijn geboortestreek Tamil Eelam, het noordoostelijk deel van Sri Lanka waar de Tamilbevolking onafhankelijkheid nastreeft. 'Bidden bij zonsopgang in de tempel en zoetigheden en andere hapjes delen met familie en vrienden.' Sinds Thavarajah in 1992, op de vlucht voor de gruwelen van de burgeroorlog, na omzwervingen in Nederland terecht kwam, probeert hij deze traditie zo goed mogelijk in stand te houden. 'Mijn moeder stuurt elk jaar ingrediënten op.'

Thavarajah is blij dat hij het allemaal nog kan meemaken. Op 2 mei 2019 was hij in een van de 158 docks van het distributiecentrum, dock 139, een vrachtwagen aan het laden met zuivelproducten. Toen hij 35 van de 50 rolcontainers in de trailer had geplaatst, voelde hij opeens een klap. De rolcontainers begonnen te schuiven. Thavarajah viel. De containers vlogen over hem heen naar buiten. Wat bleek: de ingehuurd chauffeur was met de vrachtwagen van dock 139 gaan rijden, in plaats van die van 39. Thavarajah: 'Ik had wel dood kunnen zijn.'

Niet flauw doen

Liever niet de naam van het distributiecentrum noemen, oppert Thavarajah bescheiden. 'Straks verlies ik mijn baan nog.' Sinds januari 2021 is hij weer volledige gereïntegreerd. Collega's brachten hem die 2de mei 2019 naar het ziekenhuis. Na röntgenfoto's mocht hij met pijnstillers naar huis. Ondanks de enorme rugpijn en gehavende rechterknie ging de distributiemedewerker weer aan het werk. 'Dat werd van mij verwacht, ik wilde niet flauw doen. Tot ik na een paar weken op het werk door mijn knieën zakte. Het bleek dat mijn rug ernstig was gekneusd. Ook had ik veel last van mijn rechterbeen.'

Altijd pijn

Lange tijd heeft Thavarajah moeten revalideren. 'Ik vond het ook erg voor mijn echtgenote; zij moest opeens alles alleen doen', vertelt hij. 'Nu probeer ik via fitness mijn rug soepel te houden. Zodat ik mijn werk kan doen. Hardlopen en voetballen zit er niet meer in. Dat vind ik wel erg. Ik heb altijd pijn.'

Nadat Thavarajah contact had opgenomen met de bond, regelde Line Visser van FNV Letselschade een vergoeding. 'Er was aanvankelijk veel discussie wie voor de schade zou opdraaien: het distributiecentrum of het ingehuurd transportbedrijf. Nadat we de druk flink hadden opgevoerd, is de schade geregeld met de verzekeraar van de transporteur.'

Heel dankbaar

Op zijn zeventiende kwam hij moederziel alleen aan in Nederland, getraumatiseerd na 4 jaar in het Tamilleger gediend te hebben. Al die herinneringen kwamen na het arbeidsongeval weer omhoog. Hij beschrijft de moorden op familieleden. Kinderen. ‘Door goede mensen en een lief pleeggezin heb ik hier heel veel opgebouwd. Dat koester ik. Ik ben heel dankbaar.’ Het liefst zou hij zich willen laten omscholen tot chauffeur, zodat hij zijn rug minder hoeft te belasten. Het toelatingsexamen heeft hij met vlag en wimpel gehaald; nu nog het groene licht voor de chauffeursopleiding van het distributiecentrum. ‘Ik ben blij dat ik nog leef en doe alles om mijn pensioen te halen.’